

صنایع نساجی اندونزی پیش به سوی جلو

ترجمه: آزاده موحد

مقدمه

که به منظور افزایش کارایی و ظرفیت تولید و در نتیجه رقابت پذیر باقی ماندن لازم است تا حداقل ۵۰۰ قطعه ی جدید مربوط به تجهیزات نساجی وارد صنعت نساجی کشور شود. بیشتر ماشین آلات نساجی فعال در کارخانجات اندونزی قدیمی و منسوخ بوده و بیش از ۲۰ سال است که مورد استفاده قرار گرفته است. البته دولت قصد دارد تا وابستگی صنعت نساجی کشور به واردات ماشین آلات را کاهش دهد و در حال ترغیب تولیدکنندگان به خرید ماشین آلات ساخت داخل می باشد. دولت در سال ۲۰۱۳ یک سری مشوق های مالیاتی را به تولیدکنندگان ماشین آلات نساجی در داخل کشور پیشنهاد داد و همچنین مبالغی را به صاحبان کارخانجات نساجی برای ارتقای ماشین آلات خود اعطا کرد.

صادرات و واردات

به گزارش انجمن نساجی اندونزی (API)^۱ این کشور در حال حاضر رتبه ی دوازدهم را در میان صادر کنندگان برتر منسوجات و پوشاک داراست و ۸٪ کل سهم بازار را به خود اختصاص می دهد. بنا بر داده های ایندوتکستایلز میزان صادرات منسوجات و پوشاک اندونزی در سال ۲۰۱۲ با ۵ درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۱ از ۲۵/۱۳ میلیارد دلار به ۵۶/۱۲ میلیارد دلار و میزان واردات آن در سال ۲۰۱۲ با ۷٪ کاهش نسبت به سال قبل از آن از ۵۳/۸ میلیارد دلار به ۹۳/۷ میلیارد دلار رسیده است. ایالات متحده ی آمریکا بزرگ ترین وارد کننده ی محصولات نساجی و پوشاک اندونزی بوده و ۳۶٪ کل صادرات نساجی و پوشاک این کشور را به خود اختصاص می دهد. اتحادیه ی اروپا و ژاپن به ترتیب با ۱۶٪ و ۵٪ در جایگاه بعدی قرار می گیرند. اندونزی همچنان در میان کشورهای عضو آسه آن (جنوب شرقی آسیا) جزو تولید کنندگان برتر نساجی و پوشاک محسوب می شود. البته اندونزی بر خلاف چندین کشور عضو آسه آن هیچ گونه توافقنامه ی تجاری را مبنی بر صادرات محصولات نساجی به ایالات متحده و اتحادیه ی اروپا تحت تعرفه های گمرکی خاص امضا نکرده است که این بر رقابت پذیری صنعتی این کشور در سطح جهانی تاثیر گذار است. اندونزی اصرار به امضای توافقنامه ی شراکت اقتصادی همه جانبه (CEPA)^۲ با اتحادیه ی اروپا دارد که به موجب آن موانع تجاری نظیر تعرفه های واردات حذف یا کم می شود. مذاکرات مربوط به این توافقنامه هنوز آغاز نشده است.

علاوه بر آن دولت از صادر کنندگان اندونزیایی خواسته است تا با ایالات متحده نیز پیرامون تمدید برنامه ی GSP^۳ وارد مذاکره شوند. این برنامه که به دلیل اعطای امتیازاتی به اندونزی برای صادرات به آمریکا بسیار به نفع این کشور بوده است در ژوئیه ۲۰۱۳ منقضی شد و صادر کنندگان از این نگرانند که صادرات به ایالات متحده با کاهش مواجه شود. انجمن نساجی اندونزی با API همچنین اظهار داشت که با اجرا شدن توافقنامه ی TPP^۴ و حذف موانع تجاری و تعرفه های وارداتی برای ویتنام و سایر کشورهای عضو TPP اندونزی دیگر قادر به رقابت با این غول نساجی یعنی ویتنام نیست.

انجمن نساجی بیان کرده است افزایش رقابت پذیری صنایع نساجی اندونزی لازم و ضروری است تا در زمان تاسیس انجمن اقتصادی آسه آن (AEC)^۵ در سال ۲۰۱۵ این صنعت بتواند رقابت پذیری خود را حفظ کند. هدف AEC ایجاد یک بازار مجزا و تولید محور و خلق یک منطقه ی اقتصادی با رقابت پذیری بالا و توسعه ی اقتصادی متساوی که دارای یکپارچگی کامل با اقتصاد جهانی می باشد، است.

جمهوری اندونزی که نام آن از دو کلمه ی یونانی Indos و nesos به معنای جزایر هندی گرفته شده است از ۱۷۵۰۸ جزیره تشکیل می شود و در امتداد جنوب شرقی آسیا و اقیانوسیه بین اقیانوس هند و اقیانوس آرام گسترده شده است. اندونزی دارای صنایع نساجی قوی و با ساختار عمودی یکپارچه بوده که تقریباً تمامی بخش های زنجیره ی تامین نساجی را شامل می شود از تولید الیاف بشرساخت به ویژه پلی استر، نایلون و ریون؛ ریسندگی نخ های بشرساخت و پنبه ای؛ بافندگی و کشفایی گرفته تا رنگرزی، چاپ و تکمیل، تولید پوشاک و سایر محصولات نساجی تکمیل شده. به گزارش ایندوتکستایلز-منبع اطلاعاتی نساجی در اندونزی-بخش نساجی و پوشاک این کشور در سال ۲۰۱۲ از ۲۹۹۴ شرکت تشکیل می شده است. بیشتر این شرکت ها در منطقه ی جاوا واقع شده اند. بنا بر گزارش ایندوتکستایلز، صنایع نساجی و پوشاک اندونزی به عنوان بزرگ ترین بخش کارآفرین در صنعت و تولید این کشور در سال ۲۰۱۲ حدود ۵/۱ میلیون نفر را استخدام کرده است.

سرمایه گذاری در بخش ماشین آلات نساجی

بنابر گزارشات آماری مربوط به صادرات و واردات بین المللی ماشین آلات نساجی در سال ۲۰۱۲ که از فدراسیون بین المللی تولید کنندگان نساجی سوییس (ITMF) به دست آمده است، اندونزی سومین کشور بزرگ وارد کننده ی اسپیندل های الیاف کوتاه در سال ۲۰۱۲ با میزان ۵۹۴۲۸ یا ۷/۵٪ کل واردات؛ سومین کشور بزرگ وارد کننده ی ماشین آلات بافندگی بدون ماکو با تعداد ۳۷۲۷ یا ۴/۳٪ و همچنین سومین کشور بزرگ وارد کننده ی ماشین آلات گردیاف با میزان ۱۳۵۰ یا ۷/۳٪ بوده است. به گزارش انجمن ماشین آلات نساجی وابسته به فدراسیون مهندسی آلمان (VDMA)^۶، صادرات ماشین آلات نساجی و ملزومات آن از آلمان به اندونزی در سال ۲۰۱۲ نسبت به سال قبل از آن رشد چشمگیری داشته است. در سال ۲۰۱۲ صادرات ماشین آلات بخش تکمیل از آلمان به اندونزی ۷۴٪ نسبت به سال ۲۰۱۱ افزایش داشت و از نظر ارزشی به ۲/۳۴ میلیون یورو رسید. صادرات ماشین آلات کشفایی و جوراب بافی نیز با رشد ۸۸ درصدی به ۷/۱۴ میلیون یورو رسید. به علاوه ارزش صادرات ماشین آلات ریسندگی و بافندگی تار ی پودی نیز به ترتیب با ۸۳٪ و ۵۵٪ رشد رقم ۵/۶۷ و ۶/۴ میلیون یورو را تجربه کرد.

به گزارش انجمن تولید کنندگان ماشین آلات نساجی ایتالیا (ACIMIT)^۷ صادرات ماشین آلات نساجی و ملزومات آن از ایتالیا به اندونزی در سال ۲۰۱۲، ۲۸ میلیون یورو بوده است که نسبت به سال پیش از آن ۳۰٪ رشد داشته است.

در میان ماشین آلات وارد شده از ایتالیا به اندونزی، ماشین آلات بخش تکمیل ۳۵٪ و ماشین آلات بخش بافندگی تار ی پودی ۳۳٪ را به خود اختصاص داده اند. میزان صادرات ماشین آلات نساجی از ایتالیا به اندونزی در شش ماهه ی اول سال ۲۰۱۳ بیش از ۱۸ میلیون یورو بوده است که از این میان سهم ماشین آلات ریسندگی و ماشین آلات بخش تکمیل به ترتیب ۴۰٪ و ۲۹٪ بوده است. بنا بر گزارش ACIMIT، اندونزی یکی از مقاصد اولیه ی صادراتی برای ایتالیا محسوب می شود که در عین حال دارای رشد سریعی نیز هست. طی پنج سال گذشته صادرات ماشین آلات نساجی از ایتالیا به این کشور دارای میانگین رشد سالیانه ی ۳۰٪ بوده است. وزارت صنایع اندونزی در سال ۲۰۱۲ اظهار داشت

شرایط مساعد تجاری، دستمزد پایین و دسترسی آسان به بنادر اصلی دانست. انجمن نساجی اندونزی امیدهای زیادی به عملکرد این صنعت در سال ۲۰۱۳ داشته است. انجمن پیش بینی می کند که صادرات نساجی کشور در سال جاری (۲۰۱۳) بیش از ۶٪ افزایش یافته و به ۴/۱۳ میلیارد دلار برسد و همچنین انتظار دارد تا با افزایش تقاضا از سوی ایالات متحده ی آمریکا و ژاپن میزان رشد صادرات نیز تسریع شود. برای مثال پیش بینی می شود میزان صادرات نساجی به ایالات متحده ی آمریکا با ۴٪ افزایش از ۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۲ به ۲/۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۳ برسد. علاوه بر آن API بیان می کند که صادرات به ژاپن در ۱۱ ماه اول سال ۲۰۱۲، ۳/۱۶٪ افزایش یافته و به ۰/۵۱ میلیارد دلار رسیده است. همچنین API به این نکته نیز اشاره می کند که با اجرای توافقنامه ی شراکت اقتصادی بین ژاپن و اندونزی در سال ۲۰۰۸ میزان صادرات محصولات نساجی اندونزی به ژاپن ۷۰٪ افزایش یافته است. صنایع نساجی و پوشاک اندونزی همچنان نقش مهمی را در صنایع نساجی و پوشاک این کشور ایفا می کند و سهم بسزایی در رشد تولید ناخالص داخلی کشور و درآمدهای خارجی آن دارد. دولت اندونزی امیدوار است که سهم صادرات این کشور در بازار جهانی از ۸/۱٪ فعلی به ۴ تا ۵٪ در ده سال آینده افزایش یابد. MOI نیز با اعطای مشوق های مالیاتی برای کمک به رقابت پذیر باقی ماندن صنعت در بازارهای جهانی حمایت خود را از صنایع نساجی اندونزی ادامه می دهد.

روبارویی با چالش ها

اندونزی به عنوان بزرگ ترین اقتصاد در میان کشورهای جنوب شرقی آسیا و یکی از کشورهای دارای رشد اقتصادی سریع به خود می بالد. این کشور همچنین دارای کمترین میزان دستمزد در میان کشورهای آسه آن است. اخیرا هزاران کارگر که خواهان افزایش دستمزدها بودند به خیابان های اندونزی آمدند. رهبران اتحادیه به دلیل افزایش تورم، قیمت سوخت و هزینه های کلی زندگی خواستار افزایش حقوق شده اند. در سال گذشته حداقل میزان حقوق در جاکارتا ۴۴٪ و در سایر مناطق نیز به میزان قابل توجهی افزایش یافته است. البته افزایش حقوق در جاکارتا در سال ۲۰۱۴ تنها ۱۱٪ است. بیم آن می رود که افزایش حقوق بر رقابت پذیری بخش نساجی و پوشاک اندونزی تاثیر گذارد. به گزارش API، ۶۰ شرکت تولیدی نساجی و پوشاک ناگزیر به نقل مکان از جاکارتا به مناطق با دستمزد پایین تر نظیر جاوا شده اند. علاوه بر آن در پی تلاش کارخانه ها برای کاهش هزینه حدود ۶۰۰۰۰ نفر از کار برکنار شدند. صنایع نساجی که مصرف کننده ی سهم قابل توجهی سوخت و انرژی برق است نیز با اثرات ناشی از افزایش هزینه های انرژی دست و پنجه نرم می کند. قیمت سوخت و انرژی برق در سال ۲۰۱۳ به ترتیب ۴۴٪ و ۱۵٪ افزایش یافته است که این امر باعث افزایش چشمگیر هزینه های تولید می شود. به همین نسبت قیمت محصولات نساجی و پوشاک نیز افزایش و در نتیجه میزان فروش در داخل کشور کاهش یافته است. هجوم منسوجات و پوشاک وارداتی به ویژه از چین دلیل دیگر کاهش فروش داخلی می باشد. بنا بر گزارش API واردات پارچه های چینی بین سال های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۱ حدود ۳/۸۲٪ افزایش یافته و به ۴۵/۴ میلیارد دلار رسیده است. در همین بازه ی زمانی واردات پوشاک چینی نیز با ۴/۳۴٪ افزایش به ۳۵۰۰۰۰ دلار رسید.

واردات ماشین آلات نساجی به اندونزی در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲

پایتخت	جاکارتا
واحد پول	روپیه اندونزی IDR
تولید ناخالص داخلی بر مبنای برابری قدرت خرید (سال ۲۰۱۲)	۱/۲۳۷ تریلیون دلار
نرخ رشد واقعی تولید ناخالص داخلی (سال ۲۰۱۲)	۶/۲٪
جمعیت (ژوئیه ۲۰۱۳)	۲۵۱۱۶۰۱۲۴
نرخ رشد جمعیت (سال ۲۰۱۳)	۰/۹۹٪
میانگین سن	۲۸/۹ سال
نیروی کار (سال ۲۰۱۲)	۱۱۸/۱ میلیون
مساحت	۱۹۰۴۵۶۹ کیلومتر مربع
منابع طبیعی	نفت، قلع، گاز طبیعی، نیکل، الوار، بوکسیت، مس، خاک های حاصلخیز، ذغالسنگ، طلا، نقره
صادرات (سال ۲۰۱۲)	۱۸۷/۳ میلیارد دلار
شراکای صادرات (سال ۲۰۱۲)	ژاپن ۱۱/۴٪، چین ۹/۱٪، سنگاپور ۹٪، کره جنوبی ۷/۹٪، ایالات متحده آمریکا ۷/۱٪، هند ۶/۶٪، مالزی ۵/۹٪
واردات (سال ۲۰۱۲)	۱۷۸/۵ میلیارد دلار
شراکای واردات (سال ۲۰۱۲)	چین ۱۵/۳٪، سنگاپور ۱۳/۶٪، ژاپن ۱۱/۹٪، مالزی ۶/۴٪، کره جنوبی ۶/۲٪، ایالات متحده آمریکا ۶/۱٪، تایلند ۶٪

مرجع

Sarah C Thomasson, "Indonesia: Driving Ahead", Textile World Asia, October/November/December 2013

1. International Textile Manufacturers Federation
2. German Engineering Federation
3. Association of Italian Textile Machinery Manufacturers
4. Indonesian Textile Association
5. Comprehensive Economic Partnership Agreement
6. Generalized System of Preferences
7. Trans-Pacific Partnership
8. ASEAN Economic Community

آینده صنایع نساجی

علی رغم چالش های موجود MOI اعلام کرده است که بسیاری از کارخانجات نساجی به ویژه در چین، کره جنوبی و تایلند تمایل به تاسیس کارخانه ی نساجی در اندونزی و مخصوصا در جاوای مرکزی دارند که از دلایل آن می توان به

واردات ماشین آلات نساجی به اندونزی در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲

۲۰۱۲	۲۰۱۱	
۵۹۴۲۸۸	۵۱۶۸۸۸	اسپیندل های الیاف کوتاه
۴۰۰	۴۹۰۰	روتورهای اوپن اند
۵۰۴۰	۴۱۴۴	اسپیندل های تاب مجازی
۵۰۴۰	۴۱۴۴	دو هیتره
۳۷۲۷	۲۹۰۹	ماشین آلات بافندگی بدون ماکو
۱۴۶۹	۱۲۵۸	ریپر/پروچکتایل
۱۴۸۵	۱۲۴۴	ایرجت
۷۷۳	۴۰۷	واترجت
۱۶۷۰	۶۲۵	ماشین آلات تخت باف
۱۱۴۷	۲۵۴	دستی/نیمه اتوماتیک
۵۲۳	۳۷۱	الکترونیک
۱۳۴۳	۶۵۸	ماشین آلات گردباف، بزرگ (> ۱۶۵ mm)
۲۳	۶	با ژاکارد الکترونیک
۹	۷	ماشین آلات تکمیل بافندگی تار پودی
۸	۲	ماشین آلات تکمیل کشیافی